Acadèmia dels Desconfiats - Nenias reales

Autor:
Data de publicació: 06-03-2019

L'Acadèmia dels Desconfiats, o Acadèmia Desconfiada, fou una acadèmia de lletres que promovia l'estudi de la història, la llengua i la poesia catalanes. La fundaren l'any 1700 a Barcelona diversos erudits, el principal dels quals fou Pau Ignasi de Dalmases. Els altres membres foren Josep Antoni de Rubí i de Boixadors, Joan Antoni de Boixadors Pacs i de Pinós, Antoni de Peguera i d'Aimeric, Llorenç de Barutell i d'Erill, Francesc de Junyent i de Vergós, Josep d'Amat i de Planella, Alexandre de Palau i d'Aguilar, Francesc de Josa i d'Agulló, Josep de Taverner i d'Ardena, Agustí de Copons i de Copons, Felip de Ferran i de Sacirera, Josep Clua i Granyena, Josep de Rius i Falguera i Francesc de Sanç i de Miquel.[1][2][3]

Acadèmia dels Desconfiats

Emblema de l'Acadèmia dels Desconfiats

Lema
Tuta quia diffidens. (Segura perquè desconfiada.)

Dades

Tipus
acadèmia

Història

Creació
3 juny 1700, Barcelona

Governança corporativa

Seu (1700–1703)

Montcada, 20 / Banys Vells, 13
Palau Dalmases (Barcelonès)

Lloc web
academiadelsdesconfiats.cat

L'Acadèmia dels Desconfiats, o Acadèmia Desconfiada, és una acadèmia de lletres fundada el 3 de juny de 1700 a Barcelona com una acadèmia literària i musical barroca amb l'objectiu de promoure l'estudi de la història i la poesia clàssica i catalana, majoritàriament en castellà, per catorze erudits encapçalats pel noble Pau Ignasi de Dalmases i Ros. Va publicar l'obra Nenias reales a la mort de Carles II d'Espanya,[1] i dos dels seus membres realitzaren la primera edició de les obres de Francesc Vicent Garcia (Barcelona, 1703), que conté un pròleg que lloa el paper de l'Acadèmia.[2] El poeta, militar i estadista Joan Bonaventura de Gualbes i Copons, tot i no constar que en fos membre, fou l'autor del mateix.[3]

Que se'n tingui notícia, va poder celebrar les seves sessions fins al 1703, deixant-se de reunir arran del context de la Guerra de Successió. La major part dels seus membres acabaren recolzant Carles III d'Àustria. S'ha afirmat que el 1714 fou clausurada per Felip V, tot i que no hi ha cap document que ho corrobori. Uns anys més tard en recollí el testimoni l'Acadèmia de Barcelona o Acadèmia Literària de Barcelona, fundada el 1729 i refundada el 1752 com a Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, actualment encara activa.[4][5]

El 3 de juny de 2025, en el 325è aniversari de la seva fundació, ha estat reconstituïda com a acadèmia d'humanitats (en el sentit més ampli del terme) a la Sala Dalmases de l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona.[6]

Contingut

Acadèmics i acadèmiques desconfiats

La llista dels acadèmics desconfiats de la primera etapa històrica de l'Acadèmia dels Desconfiats (1700-1703) ha estat confeccionada a partir: de les seves actes (conservades a l'Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona);[7] de la «Razón

de la obra» de les Nenias reales, son únic llibre (dedicat a la memòria de Carles II);[8] i de la llista final dels seus segons estatuts (datats l'any 1702 o 1703).[9] La relació dels acadèmics segueix un criteri cronològic i respectant l'ordre d'aparició en la documentació primària suara citada. L'estructura de la llista d'acadèmics així com els reconstituïdors han estat documentats en el Llibre de l'Ànima de l'Acadèmia dels Desconfiats.[10]

Acadèmics fundadors (el 3 de juny de 1700)

1. Joan Antoni de Pax i Orcau (o de Boixadors i Pinós) (Badalona, 1672 – San Pier d'Arena, Gènova, 1745),[11][12] comte de Savallà.2. Josep Antoni Rubí i Boixadors (Barcelona, 1669 – Brussel·les, 1740),[13][12] marquès de Rubí, conseller reial i lloctinent en l'ofici de mestre racional de la Reial Casa i Cort dels regnes de la corona d'Aragó.3. Josep Amat i de Planella (Barcelona, 1670 –1715),[14][12] noble del Principat de Catalunya, marquès de Castellbell des del 27 de març de 1702.4. Francesc de Josa i d'Agulló (Barcelona, 1671 – Roma, 1721),[15][12] noble del Principat de Catalunya, ardiaca de Santa Maria del Mar i dignitat i canonge de la iglésia catedral de Barcelona.5. Llorenç de Barutell i Erill (1670 – 1704),[16][12] noble del Principat de Catalunya.6. Felip Ferran i Sacirera (Barcelona, 1658 – Nàpols, 1715),[17][12] noble del Principat de Catalunya.7. Francesc de Junyent i de Vergós (Barcelona, 1662 – 1735),[18][12] noble del Principat de Catalunya.8. Josep Taverner i d'Ardena (Barcelona, 1670 – Girona, 1726),[19][12] noble del Principat de Catalunya, doctor en cascun dret i canonge de la iglésia catedral de Barcelona.9. Agustí de Copons i de Copons (Vilafranca del Penedès, 1675 – 1737),[20][12] noble del Principat de Catalunya.10. Alexandre Palau i d'Aguilar (Conques, Pallars Jussà, 1671 – 1736?),[21][12] noble del Principat de Catalunya.11. Josep de Rius (Barcelona, 1675 – 1739),[22][12] noble del Principat de Catalunya, doctor en cascun dret i canonge de la iglésia catedral de Barcelona.12. Antoni Paguera i d'Aimeric (Barcelona, 1682 – València, 1707),[23][12] noble del Principat de Catalunya.13. Josep Clua i Granyena (segles XVII - XVIII),[24][12] doctor en teologia.14. Pau Ignasi de Dalmases i Ros (Barcelona, 1670 – 1718),[25][12] noble del Principat de Catalunya i doctor en arts i filosofia; arxiver.

Acadèmics admesos al ser escollits superintendents el mateix 3 de juny de 1700

15. Joan de Pinós i de Rocabertí (Barcelona, 1670 - segle XVIII),[26][12] noble del Principat de Catalunya i cavaller de l'orde de Sant Joan; superintendent.16. Martín Díaz de Mayorga (Lleó, c. 1646 - Barcelona, segle XVIII),[26][12] noble de la corona de Castella (natural del regne de Lleó) i capità d'infanteria espanyola; superintendent.

Acadèmics admesos el 10 de juny de 1700, a la Primera Acadèmia

17. Joan Baptista de Vilana i de Millàs (Barcelona, 1666 - 1744),[27][12] noble del Principat de Catalunya; introductor d'acadèmics i tresorer.18. Francesc Valls (Barcelona, 1665 - 1747),[28][12] llicenciat i mestre de capella de la catedral de Barcelona.19. Diego Martínez y Folcrás (Sant Cugat del Vallès, 1660 - Sevilla, segle XVIII),[29][12] noble i capità d'infanteria.

Acadèmics admesos el 18 de juny de 1700

20. Diego Pellicer y de Tovar (segles XVII - XVIII),[30][12] noble, cavaller de l'orde de Santiago, oïdor que havia estat pel rei a la província de Teramo del regne de Nàpols, auditor general del Reial Exèrcit de Catalunya, etc.21. José Carrillo de Albornoz (Sevilla, 1671 - Madrid, 1747),[31][12] noble de la corona de Castella (natural del regne de Sevilla) i capità de cavalls coracers.22. Felip Armengol de Folch (València, segle XVII - Barcelona, 11 de setembre de 1714),[32][12] noble del regne de València i capità d'infanteria.23. Josep de Llupià i d'Agulló (Barcelona, segle XVII - La Seu d'Urgell, 1713),[33][12] noble del Principat de Catalunya, doctor en cascun dret i canonge prelat de la iglésia catedral d'Urgell.

Acadèmics admesos el 21 de juliol de 1700, vigília de la Quarta Acadèmia

24. Antoni Serra (segle XVII - Barcelona, 1725),[34][12] doctor en teologia, catedràtic que havia estat de filosofia a l'Estudi General de Barcelona, catedràtic de teologia en el mateix, examinador sinodal de diversos bisbats i qualificador del Sant Ofici de la Inquisició.25. Diego de Cárdenas (Elx, segle XVII - ?, segle XVIII),[35][12] noble del regne de València i comissari general de la cavalleria; superintendent.26. Francesc Sans de Monrodon i Miquel (Barcelona, 1667 - Viena?, segle XVIII),[36][12] noble del Principat de Catalunya; superintendent.

Acadèmics admesos el 5 d'agost de 1700, ¿a la Cinquena Acadèmia?

27. Josep Baltasar de Dalmases i Ros (Barcelona? 1667 - Barcelona, 1725),[37][12] noble del Principat de Catalunya, doctor en cascun dret, i sagristà major, dignitat i canonge de la iglésia catedral de Barcelona; superintendent de la música.28. Joan Galvany (segles XVII - XVIII),[38][12] músic.

Acadèmic admès el 30 d'agost de 1700, a la Novena Acadèmia[39]

29. Iñigo de Villarroel (Toledo, 1666 - Barcelona, 1755),[40][12] noble de la corona de Castella (natural del regne de Toledo) i capità de cavalls coracers.

Acadèmic admès el 21 d'octubre de 1700, a la Desena Acadèmia

30. Manuel de Vega i Rovira (segle XVII - Barcelona, a. de 1712),[41][12] noble del Principat de Catalunya, xantre, prior i vicari general en el Reial Monestir de Ripoll, definidor i visitador general de la congregació de Benets Claustrals a la província de Tarragona, etc.

Acadèmics admesos el 14 de gener de 1701, vigília de l'Onzena Acadèmia

31. Alessandro Dini (Sinigaglia?, segle XVII - ?, segle XVIII),[42][12] noble de la península d'Itàlia.32. Isidre Serradell (segles XVII - XVIII),[43][12] doctor en teologia i catedràtic d'Humanitat a l'Estudi General de Barcelona.33. Francisco Botelho de Morais e Vasconcelos (Torre de Moncorvo, 1670 - Salamanca, 1747),[44][12] noble del regne de Portugal.34. Josep Aparici (Caldes de Montbui, 1653 - Barcelona, 1735),[45][12] geògraf.

Acadèmics admesos entre el 15 de gener de 1701, data de l'Onzena Acadèmia, i el 18 de novembre de 1701, data de la Dotzena Acadèmia

35. José de Solís y Gante (Salamanca, 1676 - Madrid?, 1765),[46][12] noble de la corona de Castella (natural del regne de Lleó).36. Gabriel Álvarez de Toledo y Pellicer (Sevilla, 1662 - Madrid, 1714),[47][12] noble de la corona de Castella (natural del regne de Sevilla).

Acadèmics admesos entre el 15 de gener de 1701, data de l'Onzena Acadèmia, i el 25 de març de 1703, possible data de la Tretzena Acadèmia

37. Manuel de Pellicer y Velasco (segles XVII - XVIII),[30][12] noble de la corona de Castella.38. Josep de Cortada i Bru (Barcelona, 1683 - d. de 1747),[48][12] noble del Principat de Catalunya.39. Marc Antoni Vinyas (segles XVII - XVIII),[49][12] noble del Principat de Catalunya i catedràtic d'Humanitat a l'Estudi General de Barcelona.40. Benet de Sala (Girona, 1684 - 1749),[50][12] noble del Principat de Catalunya.41. Marc d'Alva (segles XVII - XVIII),[51][12] noble, veedor dels presidis de Girona, etc.42. Diego Pellicer y Bustamante (segles XVII - XVIII),[52] noble de la corona de Castella; antic menino.43. Josep Miró (segles XVII - XVIII),[53][12] doctor en teologia.44. Josep Faust de Patau i de Ferran (Barcelona, segle XVII - Viena, 1732),[54][12] noble del Principat de Catalunya.

Acadèmic admès entre la publicació de la Nueva disposición, y firmes leyes (entre el 27 de març de 1702 i el 20 de desembre de 1703) i la de la primera edició de La Armonia del Parnàs (entre el 12 de maig i el 31 de desembre de 1703)

45. Joaquim Vives i Ximenis (Barcelona, 1671 - ?, segle XVIII),[55][12] ciutadà honrat de Barcelona (de matrícula) i doctor en lleis.

Acadèmic admès probablement alhora que l'anterior

46. Miquel Francesc de Salvador (Barcelona, 1663 - ?, segle XVIII),[56][12] ciutadà honrat de Barcelona (de

matrícula).[57]

Acadèmics reconstituïdors (el 3 de juny de 2025)

47. Miquel Pérez Latre (Barcelona, 1969), doctor en Història.48. Joan Pons Alzina (Ciutadella de Menorca, 1967), llicenciat en Història, especialitat Història Moderna; superintendent.49. Eduard Puig Bordera (Bellpuig, 1982), donzell del Principat de Catalunya i doctor en Història; superintendent.50. Joaquim Verde i Llorente (Blanes, 1987), doctor en Història; arxiver.

Meninos i menines

Els meninos són els aprenents de l'Acadèmia dels Desconfiats. La llista ha estat confeccionada a partir de la «Razón de la obra» de les Nenias reales,[58] i de la llista final de la Nueva disposición, y firmes leyes.[59][60]

Meninos admesos entre la fundació de l'Acadèmia el 3 de juny de 1700 i la publicació de les Nenias reales (entre el 15 de gener i el 31 de desembre de 1701)[61]

1. Josep de Paguera i d'Aymerich (Barcelona, 1684 - ?, segle XVIII),[52] noble del Principat de Catalunya; no consta a la llista recollida al final de la Nueva disposición, y firmes leyes.2. Antoni de Copons i de Copons (segles XVII - XVIII),[52] noble del Principat de Catalunya.3. Diego Pellicer y Bustamante (segles XVII - XVIII),[52] noble de la corona de Castella.4. Josep Ferran i de Fivaller (Barcelona, 1688 - d. de 1756),[52] noble del Principat de Catalunya.5. Manuel Pellicer y Bustamante (segles XVII - XVIII),[52] noble de la corona de Castella.6. Lluís de Paguera i d'Aymerich (Barcelona, 1686 - Gurp 1707),[52] noble del Principat de Catalunya.

Meninos admesos entre la publicació de les Nenias reales (entre el 15 de gener i el 31 de desembre de 1701) i la de la Nueva disposición, y firmes leyes (entre 1702 i el 20 de desembre de 1703)

7. Esteve de Pinós i d'Urries (Barcelona, 1687 - 1709),[62] noble del Principat de Catalunya.8. Pere Patau i de Ferran (Barcelona, segles XVII - XVIII),[54] noble del Principat de Catalunya.

Desconfiats i desconfiades d'honor

Els desconfiats i desconfiades d'honor, figura creada pel capítol IV dels nous Estatuts o Ordinacions de l'Acadèmia dels Desconfiats, són aquelles persones físiques i jurídiques de reconegut prestigi i esperit crític que, a judici d'aquesta, en mereixen ser socis o sòcies d'honor.[63]

Desconfiada d'honor admesa a la sessió reconstitutiva de 3 de juny de 2025

1. Montserrat Torrent i Serra (Barcelona, 1926), doctora honoris causa per la Universitat Autònoma de Barcelona i mestra organista.[64]

Superintendents, arxivers i altres oficials

Cal tenir present: que l'òrgan de la Junta d'Oficials ha estat creat pel capítol VI dels nous Estatuts o Ordinacions;[65] que el nom de «Primera Junta d'Oficials» (entre cometes) ha estat atorgat als oficials de 1700-1703 per l'article 38.3.c) dels mateixos;[66] i que els superintendents i l'arxiver, llavors perpetus, eren precedits pel president, el secretari i el fiscal temporals (mensuals segons les "Leyes y Ordenanzas" no conservades de 10 de juny de 1700,[67] i anuals segons les Lleis o Constitucions de 1702 o 1703),[68] que llavors ho eren de l'Acadèmia i no només de cadascuna de les seves reunions particulars.

Des de la mateixa segona junta d'oficials: segons l'article 27 de les noves Ordinacions el mandat dels seus integrants

té una durada de cinc anys (la màxima permesa pel Codi civil de Catalunya per a les juntes directives de les associacions), sense perjudici de ser reelegits;[69] segons l'article 33 els superintendents i l'arxiver vells (les persones que han exercit dits oficis durant l'anterior mandat) en són membres amb veu però sense vot així com el president, el secretari i el fiscal de la darrera acadèmia particular;[70] i segons l'article 34.3 durant la primera meitat del mandat quinquennal el superintendent de més edat exerceix com a superintendent primer mentre que el més jove ho fa com a superintendent segon, intercanviant-se en els càrrecs a la meitat de mandat.[71]

«Primera Junta d'Oficials» (1700-1703)

Superintendents (d'acadèmia) 1. El cavaller de Sant Joan i noble Joan de Pinós i de Rocabertí.[72]2. El noble Martín Díaz de Mayorga.[73]3. El noble Diego de Cárdenas.[74]4. El noble Francisco Sans de Monrodon i Miquel.[75]Superintendent de la música El canonge i noble Josep Baltasar de Dalmases i Ros.[76]Arxiver 1. El noble Pau Ignasi de Dalmases i Ros.[77]Introductor d'acadèmics i tresorer El noble Joan Baptista de Vilana i de Millàs.[78]

Segona Junta d'Oficials (2025 -)[79]

Superintendents 5. El llicenciat Joan Pons Alzina.6. El donzell Eduard Puig Bordera.Arxiver 2. El doctor Joaquim Verde i Llorente.

Presidents, secretaris i fiscals de les acadèmies particulars

Les acadèmies particulars, tal com constaten els articles 40 i 41 dels nous Estatuts o Ordinacions, són cadascuna de les reunions erudites de l'Acadèmia dels Desconfiats, numerades correlativament des de 1700.[80]

Durant la primera etapa de l'Acadèmia Desconfiada (1700-1703), el president, el secretari i el fiscal no només ho eren de les seves reunions erudites particulars sinó de la pròpia Acadèmia, precedint els superintendents i l'arxiver perpetus. Com s'ha dit, eren càrrecs temporals: mensuals segons les "Leyes y Ordenanzas" no conservades de 10 de juny de 1700,[81] i anuals segons les Lleis o Constitucions de 1702 o 1703.[82] Segons aquestes, si l'Acadèmia dels Desconfiats hagués prosseguit l'activitat durant la seva primera etapa, aquests oficis s'haurien d'haver renovat mitjançant un mètode de cooptació indirecta a través de la presentació d'una terna per l'oficial sortint a l'Acadèmia, els membres de la qual haurien d'haver elegit el seu successor per superioritat de vots.[83]

Segons l'article 40.3 dels nous Estatuts o Ordinacions, el president, el secretari i el fiscal ho són només de cadascuna de les acadèmies particulars ordinàries (sota la supervisió dels dos superintendents), mentre que les extraordinàries (dedicades a la recepció del discurs d'un desconfiat o desconfiada d'honor) són presidides pels dos superintendents amb l'assistència de l'arxiver.[84] Segons l'article 50, el mandat del president, del secretari i del fiscal es redueix a cada acadèmia particular ordinària renovant-se mitjançant el sistema d'insaculació i extracció a sorts entre els acadèmics desconfiats que s'hi han presentat com a candidats al final de l'anterior (segons la disposició transitòria segona, en una reunió de l'Assemblea o Consell General de l'Acadèmia convocat a tal efecte per a l'elecció del president, del secretari i del fiscal de la Catorzena Acadèmia, la primera de la nova etapa).[85]

Primera Acadèmia (10 de juny de 1700)

President El comte de Savallà.Secretari El marquès de Rubí.Fiscal El noble Josep Amat i de Planella.

Segona Acadèmia (23 de juny de 1700)

President El comte de Savallà (titular, absent).El noble Francesc de Josa i d'Agulló (interí).Secretari El marquès de Rubí.Fiscal El noble Josep Amat i de Planella.

Tercera Acadèmia (8 de juliol de 1700)

President El comte de Savallà (titular, absent).El noble Francesc de Josa i d'Agulló (interí).Secretari El noble Felip Ferran i Sacirera.Fiscal El noble Josep de Taverner i d'Ardena?

Quarta Acadèmia (22 de juliol de 1700)

President El príncep de Darmstadt, lloctinent i capità general (president d'honor).El noble Francesc Josa i Agulló (efectiu).Secretari El noble Josep de Llupià i d'Agulló.Fiscal El noble Diego Pellicer y de Tovar.

Cinquena Acadèmia (5 d'agost de 1700?)

Sisena Acadèmia (?)

Setena Acadèmia (?)

Vuitena Acadèmia (?)

Novena Acadèmia (30 d'agost de 1700)

President El noble Pau Ignasi de Dalmases i Ros.Secretari El doctor Antoni Serra.Fiscal El noble Alexandre de Palau i d'Aguilar.

Desena Acadèmia (21 d'octubre de 1700)

President El noble Pau Ignasi de Dalmases i Ros.Secretari El doctor Antoni Serra.Fiscal El noble Alexandre de Palau i d'Aguilar.

Onzena Acadèmia (15 de gener de 1701)[86]

President El marquès de Rubí.Secretari El noble Josep Amat de Planella i Despalau.Fiscal El noble Josep de Rius i de Falguera.

Dotzena Acadèmia (18 de novembre de 1701)[87]

President El noble José Ignacio de Solís y Gante.Secretari El noble Gabriel Álvarez de Toledo y Pellicer.Fiscal El noble Antoni de Copons i Copons.

Tretzena Acadèmia (25 de març de 1703?)[88]

President El comte de Savallà.Secretari El noble Antoni de Peguera i d'Aimeric?Fiscal El marquès de Rubí?

L'Acadèmia dels Desconfiats en la cultura popular

L'any 2003 es formà el grup de música català Acadèmia dels Desconfiats, amb l'edició de la maqueta Voltes 2003. Després de col·laborar amb diferents musics i d'una temporada en format acústic la banda es va tornar a electrificar quan, a partir de l'any 2005, el baterista Dani Payà i el baixista David Sarda van integrar-se a l'Acadèmia amb Guillem

Rigol i projectaren l'E.P. Monstruori consultos.[89] El darrer treball publicat per Acadèmia dels Desconfiats fou El petit vailet el 8 de desembre de 2011.[90]

El 2014, Gabino Serrano Martínez publicà la novel·la Intrigas en la academia de los desconfiados: El origen del 11 de septiembre de 1714,[91] traduït posteriorment al català.[92]

El 2023, l'escriptora Àfrica Ragel va publicar la novel·la Els savis de l'Acadèmia dels Desconfiats.[93]

Referències

Academia de los Desconfiados; Amat i de Planella, Josep (ed.). Nenias reales y lágrimas obsequiosas que, a la immortal memoria del gran Carlos segundo, rey de las Españas y emperador de la América, en crédito de su más imponderable dolor y desempeño de su mayor fineza, dedica y consagra la Academia de los Desconfiados de Barcelona. Las saca en su nombre a la luz pública don Joseph Amat de Planella y Despalau, su secretario. Barcelona: Rafael Figueró, 1701.

Vega i Rovira, Manuel de (ed.); Vives i Ximenis, Joaquim (ed.). La Armonia del Parnàs més numerosa en las poesias vàrias del atlant del cel poètic lo doctor Vicent Garcia, rector de la parroquial de Santa Maria de Vallfogona, recopiladas y emendadas per dos ingenis de la molt il·lustre Acadèmia dels Desconfiats erigida en la excel·lentíssima ciutat de Barcelona. Se dedica a la mateixa Acadèmia per medi dels rasgos de la ploma del Rector de Bellesguart. Barcelona: Rafael Figueró, 1703.

Brown, Kenneth; Melchor, Vicent de. Vida i obra de Joan de Gualbes i de Copons. Barcelona: Curial Edicions Catalanes / Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 1995, p. 18. ISBN 9788478266814.

Diccionari d'Història de Catalunya. Barcelona: Edicions 62, 1998, p. 4.

Coll, Maria «L'aposta catalana». Especial 1714. Monogràfic de la Revista Sàpiens [Barcelona], núm. 108, setembre 2011, pàg. 24-27.

«Reconstitució de l'Acadèmia dels Desconfiats en el 325è aniversari de la seva fundació». Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona. [Consulta: 15 gener 2026].

Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona: «Obras varias en verso y prosa. De los académicos de la Academia Desconfiada de la ciudad de Barcelona. Recogidas de orden de la muy ilustre Academia por don Pablo Ignacio de Dalmases y Ros, su archivero y académico».

Nenias reales..., «Razón de la obra», no foliada.

Biblioteca de la Universitat de Barcelona: Academia de los Desconfiados. Nueva disposición, y firmes leyes, que ha de observar en adelante, para su govierno, la Academia de los Desconfiados de la ciudad de Barcelona, 1702 o 1703, no foliada, in fine.

«Llibre de l'Ànima de l'Acadèmia dels Desconfiats». [Consulta: 17 gener 2026].

Carreras y Bulbena, Joseph Rafael. La Academia Desconfiada y sos acadèmichs. Barcelona: Tallers Gràfics «Atlas», 1922, p. 33-38.

Web 11setembre1714.org

Carreras 1922 p. 38-41

Carreras 1922 p. 41-44

Carreras 1922 p. 44-46

Carreras 1922 p. 46-49

Carreras 1922 p. 49-51

Carreras 1922 p. 52-53

Carreras 1922 p. 53-55

Carreras 1922 p. 55-58

Carreras 1922 p. 58-59

Carreras 1922 p. 60-64

Carreras 1922 p. 64-67

Carreras 1922 p. 67

Carreras 1922 p. 21-32

Carreras 1922 p. 68-70

Carreras 1922 p. 110-113

Carreras 1922 p. 103-106

Carreras 1922 p. 89-90

Carreras 1922 p. 91-94

Carreras 1922 p. 78-84
Carreras 1922 p. 76
Carreras 1922 p. 88-89
Carreras 1922 p. 101-102
Carreras 1922 p. 78
Carreras 1922 p. 100-101
Carreras 1922 p. 86-88
Carreras 1922 p. 107
A l'inici d'aquesta també consta un treball d'Ignacio Pellicer, en el qual afirma que ja n'havia presentat un altre anteriorment (en alguna de les acadèmies perdudes). Davant del seu nom, com del de Villarroel, també fou escrit «Fue admitido y tuvo todos los votos», inscripció que fou posteriorment esborrada.
Carreras 1922 p. 113-115
Carreras 1922 p. 107-109
Carreras 1922 p. 107
Carreras 1922 p. 102
Carreras 1922 p. 77
Carreras 1922 p. 74-75
Carreras 1922 p. 103
Carreras 1922 p. 73-74
Carreras 1922 p. 84-85
Carreras 1922 p. 115-116
Carreras 1922 p. 98-99
Carreras 1922 p. 106
Carreras 1922 p. 71-72
Carreras 1922 p. 90-91
Carreras 1922 p. 96-97
Carreras 1922 p. 116-117
Carreras 1922 p. 99
En una llista manuscrita d'acadèmics (a partir de la qual sembla que s'elaborà la impresa a la Nueva disposición, y firmes leyes), citada per Ernest Moliné i Brasés («La Acadèmia dels Desconfiats», Boletín de la Real Academia de Buenas Letras, vol. IX, núm. 65 (gener a març), Barcelona, Real Academia de Buenas Letras, 1917, p. 6 n. 1) però que no s'ha trobar, consta que en uns memorials donats a l'Acadèmia es trobaven les sol·licituds i admissions d'ambós.
Nenias reales..., «Razón de la obra», no foliada.
Biblioteca de la UB: Nueva disposición, y firmes leyes..., no foliada, in fine.
Llibre de l'Ànima p. 11
A l'inici de l'Acadèmia Novena hi ha registrat un treball de Felipe Pellicer y de Bustamante, però aquest no consta en cap moment com a menino. AHCB: «Obras varias en vero y prosa...», no foliat.
Carreras 1922 p. 94-96
«Estatuts o Ordinacions de l'Acadèmia dels Desconfiats» p. 29-30. [Consulta: 18 gener 2026].
Llibre de l'Ànima p. 13
Estatuts o Ordinacions p. 37-41
Estatuts o Ordinacions p. 47
AHCB: «Obras varias en verso y prosa...», no foliat.
Biblioteca de la UB: Nueva disposición, y firmes leyes..., no foliada, llei o constitució V de l'ofici de president.
Estatuts o Ordinacions p. 38
Estatuts o Ordinacions p. 41
Estatuts o Ordinacions p. 43
Elegit el 3 de juny de 1700.
Ídem.
Elegit entre la publicació de les Nenias reales i la de la Nueva disposición, y firmes leyes.
Ídem.
Elegit entre el 3 de juny de 1700 i la publicació de les Nenias reales.
Elegit el 3 de juny de 1700.
Elegit com a introductor d'acadèmics entre el 3 de juny de 1700 i la publicació de les Nenias reales, i com a tresorer entre aquesta i la de la Nueva disposición, y firmes leyes (on només consta com a tresorer).
Elegida el 3 de juny de 2025.
Estatuts o Ordinacions p. 49
AHCB: «Obras varias en verso y prosa...», no foliat.
Biblioteca de la UB: Nueva disposición, y firmes leyes..., no foliada, llei o constitució V de l'ofici de president.

Biblioteca de la UB: Nueva disposición, y firmes leyes..., no foliada, llei o constitució VI de l'ofici de president.
Estatuts o Ordinacions p. 49
Estatuts o Ordinacions p. 55 i 63
Es tracta de l'acadèmia dedicada a la memòria de Carles II les obres de la qual han estat recollides a les Nenias reales. La data de la reunió i les persones que ocuparen els càrrecs han estat documentades en dit llibre.
Es tracta de l'acadèmia dedicada a les noces de Felip IV i Maria Lluïsa Gabriela de Savoia. La data de la reunió i les persones que ocuparen els càrrecs han estat documentades a la Relación succinta del feliz arribo a Barcelona de los sereníssimos don Felipe de Borbón y doña María Luisa Gabriela de Saboya, monarcas de las Españas nuestros reyes y señores (que el Cielo guarde y prospere) y de sus reales bodas..., Barcelona, Rafael Figueró, 1701, p. 23-24.
La data és la de la signatura de Pau Ignasi de Dalmases del seu assumpte en aquesta reunió, documentada juntament amb el president a les actes de la sessió (AHCB: «Obras varias en vero y prosa...», no foliat). No s'hi troben els noms del secretari i del fiscal, però és probable que fossin Antoni de Peguera i d'Aimeric i el marquès de Rubí, atès que aquell i aquests consten com a tals a l'inici de la llista final d'acadèmics de les Lleis o Constitucions de 1702 o 1703 (Biblioteca de la UB: Nueva disposición, y firmes leyes..., no foliada, in fine), segons les quals els càrrecs tenien una periodicitat anual.
«Desconfiats (YouTube del grup de música Acadèmia dels Desconfiats)».
«Bandcamp del grup de música Acadèmia dels Desconfiats».
«Intrigas en la academia de los desconfiados: El origen del 11 de septiembre de 1714». Ediciones Atlantis, 2014.
«Intrigues a l'acadèmia dels desconfiats: L'origen de l'11 de setembre de 1714».
«Els savis de l'Acadèmia dels Desconfiats». Grup Promotor Santillana, 2023.

Bibliografia

AHCB: «Obras varias en verso y prosa. De los académicos de la Academia Desconfiada de la ciudad de Barcelona. Recogidas de orden de la muy ilustre Academia por don Pablo Ignacio de Dalmases y Ros, su archivero y académico».
Biblioteca de la UB: Academia de los Desconfiados. Nueva disposición, y firmes leyes, que ha de observar en adelante, para su govierno, la Academia de los Desconfiados de la ciudad de Barcelona, 1702 o 1703.
Academia de los Desconfiados; Amat i de Planella, Josep (ed.). Nenias reales y lágrimas obsequiosas que, a la immortal memoria del gran Carlos segundo, rey de las Españas y emperador de la América, en crédito de su más imponderable dolor y desempeño de su mayor fineza, dedica y consagra la Academia de los Desconfiados de Barcelona. Las saca en su nombre a la luz pública don Joseph Amat de Planella y Despalau, su secretario. Barcelona: Rafael Figueró, 1701.
Campabadal i Bertran, Mireia. La Reial Acadèmia de Bones Lletres en el segle XVIII. L'interès per la història, la llengua i la literatura catalanes PDF-1. Montserrat: Reial Acadèmia de Bones Lletres / Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2006, p. 27-58. ISBN 8484158772.
Carreras y Bulbena, Joseph Rafael. La Academia Desconfiada y sos acadèmichs. Barcelona: Tallers Gràfics «Atlas», 1922.
Moliné y Brasés, Ernest «La Acadèmia dels Desconfiats». Boletín de la Real Academia de Buenas Letras. Real Academia de Buenas Letras [Barcelona], IX, 65, gener a març 1917, pàg. 1-10.
Muntada i Artiles, Marta «Els integrants de l'Acadèmia dels Desconfiats». Butlletí de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, 48, 2002, pàg. 11-84.
Rossich, Albert. Francesc Vicent Garcia: Història i mite del Rector de Vallfogona. Barcelona: Edicions 62, 1988.
Vega i Rovira, Manuel de (ed.); Vives i Ximenis, Joaquim (ed.). La Armonia del Parnàs més numerosa en las poesias vàrias del atlant del cel poètic lo doctor Vicent Garcia, rector de la parroquial de Santa Maria de Vallfogona, recopiladas y emendadas per dos ingenis de la molt il·lustre Acadèmia dels Desconfiats erigida en la excel·lentíssima ciutat de Barcelona. Se dedica a la mateixa Acadèmia per medi dels rasgos de la ploma del Rector de Bellesguart. Barcelona: Rafael Figueró, 1703.
«Estatuts o Ordinacions de l'Acadèmia dels Desconfiats».
«Llibre de l'Ànima de l'Acadèmia dels Desconfiats».
«Reconstitució de l'Acadèmia dels Desconfiats en el 325è aniversari de la seva fundació». Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona.
«Web 11setembre1714.org, L'Acadèmia dels Desconfiats (1700-1703)». Arxivat de l'original el 3 de març 2016.

Enllaços externs

Web de l'Acadèmia dels Desconfiats
Instagram de l'Acadèmia dels Desconfiats

Registres d'autoritat

CANTIC (1)
LCCN (1)
VIAF (1)

Bases d'informació

GEC (1)